

” Det er alltid irriterende å tape, og ekstra surt når det skjer på overtid. Det gjør det litt verre, men dette tapet betyr ikke all verden.

Egil «Drillo» Olsen
(Dagbladet.no)

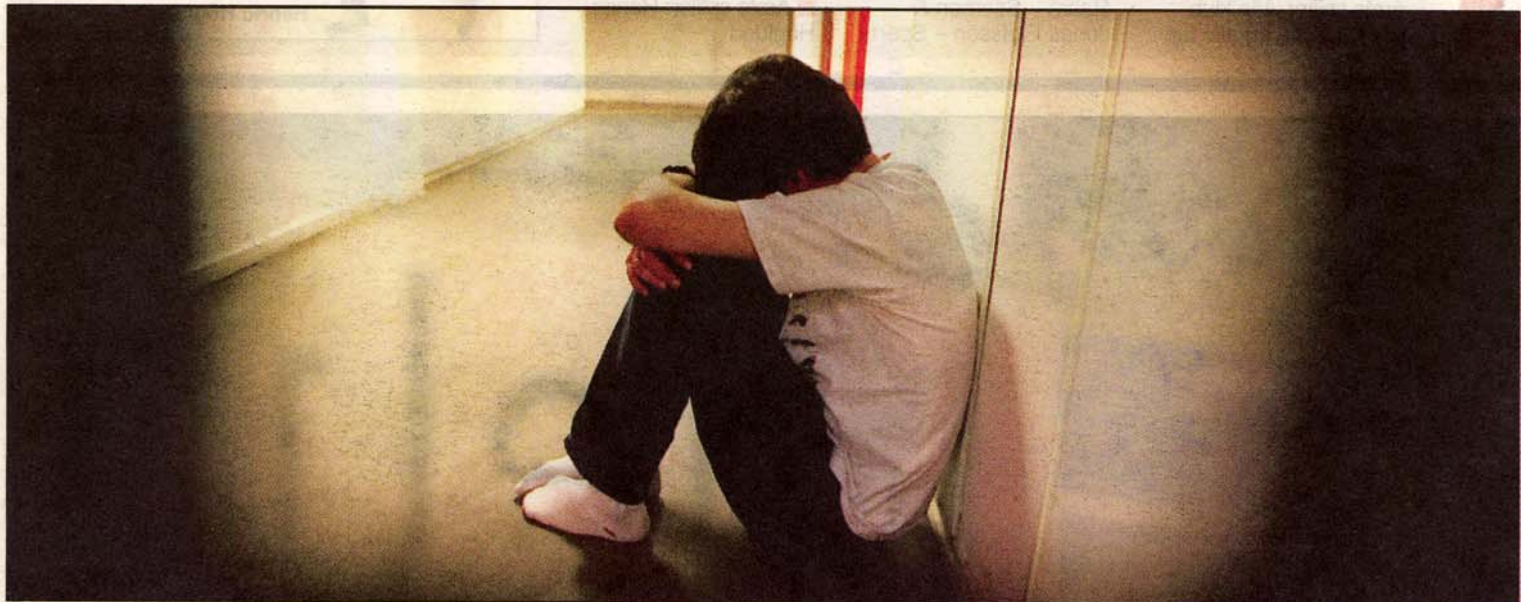
” Alle var kjempeflotte å se på, men noen var kanskje flottere enn andre. Jeg var veldig ute etter utstråling og karisma og veldig fornøyd med de som vant tilslutt,

Tom Andre Tveitan,
i Frøken Norge-juryen (Blipmag)

” Jeg er lav og har vel litt vel mye former til å være modell. Men jeg tror at det er nettopp dette som har gitt meg så mange jobber. Jeg ikke er fornøyd med alt, men jeg blir mer og mer glad i kroppen min.

Sara Skjoldnes
(Dagbladet.no)

TA KONTAKT: Innsenderen vil anmode dem sliter psykisk om å ta kontakt med helsesøster eller fastlege og ta imot tilbud om henvisning til poliklinikk eller institusjon. – De aller fleste som arbeider innen psykisk helsefeltet vil oss vel, skriver hun.

Gap mellom teori og praksis

Håkan Nordin, avdelings- sjef på Spesialavdeling for voksne, psykiatrisk divisjon svarer til Rogaland Avis fredag 27. mars på et brev fra Torleif Dønnestad 10. mars i samme avis.

Jeg vil her moderere «sannheten» fra Nordin. Nordin sier: «Når pasienten blir innlagt får han eller hun informasjon om sine rettigheter, herunder klagerett. Pasienten har også rett til bistand fra advokat. Videre har alle pasienter rett til kontakt med pasientombudet for å fremme sin sak». Dette er intensjonene, det avdelingene skal gjøre og det står i retningslinjene. Imidlertid finnes det data på at alt for få orienteringsbrev blir delt ut.

Dønnestad sier: «Ressurssterke pårørende ser heller ikke ut til å være stort verdt i SUS sine øyne». «Feil», svarer Nordin og sier: «Psykiatrisk Divisjon og Spesialavdeling for voksne setter stor pris på samarbeid

med pårørende da de kjenner pasientens historie og personlighet best, og i blant kan pårørende selv trenge forståelse og støtte. Pårørende blir systematisk invitert til samtaler og annen kontakt med posten. I de aller fleste tilfeller er samarbeidet konstruktivt og godt for alle involverte».

Gode intensjoner, men virkeligheten er en annen. Jeg har nylig en innleggelse som startet 11. februar bak meg. Etter påtrykk fra meg fikk min mann samtale med min psykiater (som ikke tilhører posten) 17. mars, over en måned etter innleggelsen. Det kom ikke en eneste forespørsel fra posten om å samtale med min mann og eller mine voksne barn.

Nordin: «I tillegg deltar pårørende i flerfamiliegrupper». Tilbudet er kjærkomment og svært godt for noen, men det er kun for utvalgte sykdomsgrupper.

Nordin: «Pårørende og pasienter er representert på administrativt nivå i divisjonen». Riktig. SUS psykiatrisk divi-

sjon og noen DPS har en brukermedvirkning som nok er best i landet. Pårørende og pasienter foreleser bl.a. for nyansatte miljøterapeuter og medisinerstudenter. Men det hjelper lite hvis det vi underviser i, og de råd vi gir ikke fører til endring av praksis. Da blir gapet for stort mellom det som ønskes, det som bestemmes, intensjonene og det som virkelig skjer.

Nordin: «Sykehuset følger de retningslinjer som er foreskrevet for hvert medikament som er i bruk». Sikkert riktig, men det er legemiddelindustrien som setter såkalt anbefalt dose. Mange av medikamentene anbefales ikke for unge i vekst. Som brukerrepresentant ønsker jeg ydmykhet i forhold til medikasjon. Alle som bruker medikamenter reagerer forskjellig på dem. Vår medisinsensitivitet er like ulik som vi er forskjellige. Hvis en pasient får effekt av en lavere dose enn den anbefalte, så la pasienten prøve seg frem. Det kan være klokt med en smule ydmykhet

og respekt (som betyr: se om igjen) i faget. Alle vinner med litt ydmykhet.

Nordin: «Det er et bredt tilbud av forskjellige behandlingsformer». Kanskje det, men virkeligheten er at det sjelden er rom for å gjøre annet enn det som går inn i den vanlige rutinen på posten. Dønnestad skriver om en uutholdelig situasjon for en ung jente og hennes familie, og i den andre enden idylliserer Nordin divisjonen. Jeg skal ikke blande meg i tragedien mellom Dønnestad og SUS, annet enn å oppfordre dem som står rundt jenta til å ikke gi opp, for jentas skyld.

Til slutt: Jeg vil anmode dem sliter psykisk om å ta kontakt med helsesøster eller fastlege og ta imot tilbud om henvisning til poliklinikk eller institusjon. De aller fleste som arbeider innen psykisk helsefeltet vil oss vel.

Målfrid J. Frahm Jensen, tillitsvalgt Mental Helse, brukerrepresentant på SUS psykiatrisk divisjon, (vaktbikkje og gartner)